

πενθήμερον άδειαν σιωπής επί των ζητημάτων τούτων και να μεταβώ ήδη εις τό προφιλέστερόν Σοι θέμα περί των σημερινών ιδιοτροπιών του Συρμού.

Η παρακειμένη εικών δύναται, φιλάτη μου, να Σοι χρησιμεύση ως εν λίαν αξιοσύστατον και χρήσιμον υπόδειγμα εκ των απειραριθμών νεωστί αναφανέντων έαρινών συρμών. Παριστάνει δε καινοφανέστατον και κομψότατον είδος έαρινού χιτωνίσκου, ο όποιος εύρνεταί μεν προς τά έμπροσθεν, όπισθεν δε στενωώς προσαρμόζεται επί του κορμίου. Το ύφασμα, έξ ου ό χιτωνίσκος συνήθως κατασκευάζεται, έχει χρώμα υπόμελαν ή φαιόν και είνε βαβδωτόν, τό δ' έμβλημα αυτού έξ άτλαζίου είνε σχεδόν πάντοτε του αυτού χρώματος, και τά μεγάλα και φοειδή κομβία του είνε τετρονευμένα εκ ξύλου.

Έτερος νεωτερισμός εν τώ χιτωνίσκω τούτω είνε τό πλατύ και διπλωμένον περιλαίμιον αντί του άχρι τουδε κοινώς επικρατούντος όρθου περιτραχηλίου. Λίαν άρμόζει εις τοιοϋτόν τινα χιτωνίσκον μέλας ψάθινος ή εκ τριχάπτου πύλος, όστις εις τά έμπροσθεν πρό του μετώπου συγκοιούται και περικοσμεύται δια τριχάπτων και βοδοχρόων πτερόν.

Επίσης Σοι παραδέτω σήμερον και υπόδειγμα, ο λαμβάνουσα υπ' όψιν δύνασαι να φωτισθής εις τό ζήτημα, όπερ ίσως τήν στιγμήν ταύτην Σε άπασχολεί ως μη άποφασίσασαν ειςέτι τήν έκλογήν έαρινού πύλου. Περί πύλων πολλάκις και έπανειλημμένως Σοι άνεκοίνοσα και ιδικάς μου και ξένας ιδέας, όστε να έπαναλάβω ήδη τ' αυτά ή παραπλήσια άδυνατό, ως φοβουμένη μη καταστώ όχληρά περί των αυτών πάντοτε όμιλούσα.

Υπό πολλών πολλάκις, φιλάτη μου, έλέχθη ότι ή πολυτέλεια και ή κομψότης, εκτός τής τέφφους, ήν παρέχουσιν εις τους όφθαλμούς ήμών και τής άμνηχανίας, εις ήν έμβάλλουσι τά ήμέτερα βάλάντια, είνε έννοικοοικονομικοί παράγοντες μεγίστης σπουδαιότητος, άφαιρούσης άφ' ήμών πών δικαίωμα όπως έπιτιθέμεθα κατ' αυτών και περιορίζωμεν τήν ανάπτυξίν των. Τοϋτο βεβαίως ουδέεις άρνείται, άλλ' όπως και εν παντί άλλω τό καλόν τότε μόνον είνε καλόν, όταν και καλώς γίνηται και αναφαίνηται εκεί όπου ή παρουσία αυτού και αναγκαία και δικαιολογημένη είνε, οϋτω και ή πολυτέλεια και κομψοπέ-

πεια υπ' εκείνων μόνον δέον να λατρεύηται και ν' άσκήηται, όστινες ου μόνον τά αναγκαία μέσα κέκτηνται, αλλά και δικαιολογούνται προς τοϋτο υπό τής κοινωνικής και άτομικής αυτών θέσεως.

Υπό τήν έποψιν ταύτην πολύ όλίγα γυναίκες θα έδύναντο πρ' ήμίν να θυσιάζουσιν εκκατόμβας εις τόν βωμόν των δύο τούτων θεαινών χωρίς να γίνουσιν άντικείμενον δικαίας κατηγορίας, ουδεμία δε, ήτις ήθελε μεδ' υπερβολικής πολυτελείας ένδύει τά τέκνα της, διότι αυτή ου μόνον είνε άδικαιολόγητος δια ταϋτα, αλλά και βλαβερά εις τήν λογικήν και ήθικήν άνατροφήν των παιδιών. Τα πολλά πτερά και οι δι' άνδρών στολισμοί των πύλων των μικρών κορασιών, τά πολυτελή ύφάσματα, αι κεντηταί παρυφαί κτλ., έξ ών πολλάκις κατασκευάζονται τά μικρά αυτών ένδύματα, πρώτμως καθιστώουσιν αυτά φιλάρεσκα, κύριον σκοπόν του βίου των τόν καλλωπισμόν θεωροϋντα και αισθανόμενα έαυτά δυστυχή, ένν εις ώριμωτέραν ήλικίαν αναγκασθώουσιν υπό των περιστάσεων να μη ίκανοποιηώσι καθ' ολοκληρίαν τήν κλίσην των.

Περί τούτου εν καιρώ και έμβριδώς πρέπει να σκεφθώουσιν ύσαι μητέρες φροντίζουσι και μεριμνώσι περί του καλού των τέκνων των, αντί να παραπονώνται καθ' έκάστην εις τάς φίλας των, ότι τήν σήμερον τά παιδικά ένδύματα κατήντησαν τόσον δαπανηρά. Οι συρμοί δύνανται υπό τινας έσώφεις να παραβληθώσι προς τάς διαφόρους ώρας του έτους εν τή φύσει, ήτις περιοδικώς φέρει επί τής έπιφανείας της γής διάφορα άνθη και καρπούς. Οι φρόνιμοι και νουνεχείς άνδρωποι δύνανται μόνον κατά τό μέτρον τής νοσησύννης των να ώφεληθώουσιν έξ αυτών δια καταλήλου έκλογής και σοπήμου χρήσεως, τό έναντίον δε να πάθωουσιν οι άσύνετοι και μωροί, μεταξύ των όποιων είμαι βεβαία, φιλάτη μου, ότι σύ, ως και όλοι αι άλλαι Έλληνίδες, δέν άνήκεις, έξαιρουμένης ίσως μόνον τής Σής

ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Θ. Δ εις Σμύρνην. Έλήφθησαν τά αιτηθέντα δια βραδυτέρας όδοϋ, ή δε άλλη παραγγελία άμα τή πρώτη ευκαιρία. — κ. Σ. Α. εις Κων/πολιν. Έλήφθησαν, ευχαριστούμεν. Κατά τάλλα θα συμμορφωθώμεν με τάς οδηγίας Σας. — κ. κ. Μ. Ν., Β. Π. Κ. εις Χοδέδα, έλήφθησαν παρά του έν Βιέννη κ. Σ. Σ. Ευχαριστούμεν. — κ. κ. Ν. Κ. Α. εις Πικέτον, Άδελφ. Στ. εις Σουινά, Γ. Ι. Π. εις Όδησον. Έλήφθησαν. Ευχαριστούμεν — κ. Δ. Ζ. εις Βελεσά. Τό δηλωθέν έλήφθη παρά του ένταϋθα. κ. Μ. Σ. Ευχαριστούμεν. Στέλλονται προς πάντας. — κ. κ. Άδελφ. Π. Έλήφθη εις σημείωσιν τό καταταθέν, ευχαριστούμεν προς τόν νεώτερον άπεστάλησαν τά ένδεδομένα. — κ. Γ. Α. Α. εις Άρμαβήρ. Έλήφθησαν, ευχαριστούμεν. Στέλλονται κατά τάς διευθύνσεις. — κ. Α. Α. Τ. εις Κωνστώνταν. Έλήφθησαν, τους άλλους ένεγράψαμεν. Τα φυλλάδια και τήν φερών ταύτην προς ύμάς. Ευχαριστούμεν θερμώς. — κ. Σ. Β. εις Λεόβαν. Καθώς μάς γράφετε. — κ. κ. Σ. Ί., Γ. Α. Β. εις Όδησον. Εύμεθα σύμφωνοι. Έλάβετε ήδη έπιστολήν μας. — κ. κ. Σ. Μ. και Ίούδ εις Σέρρας, Δ. Κ. και Ίούδ εις Ίωάννινα, Ζ. Π. αυτόν. Έσημειώθησαν, φυλλάδια προαπεστάλησαν. Ευχαριστούμεν θερμώς. — κ. Γ. Κ. Ζ. εις Φιλιππούπολιν. Συμφώνως με τάς οδηγίας ύμών. Δια τήν παραγγελίαν άμα τή πρώτη ευκαιρία. — κ. κ. Κ. Κ. εις Τουρκούλ, Ι. Κ. εις Βόρνην. Έκ των παραγγελιένων τά λοιπά προσεχώς. — κ. Ε. Β. Π. εις Ναύπλιον. Έπράξαμεν κατά τάς οδηγίας Σας. Ευχαριστούμεν. — κ. Γ. Τ. εις Πάτρας. Έλήφθη. Η έπιστολή έδόθη, διότι δέν ήτο δυνατόν να έγχειρισθώ. Ο ένδιαφερόμενος ταξιδεύει. — κ. Ζ. Σ. εις Βουκουρέσιον. Ένεγράφησαν. Ευχαριστούμεν. — κ. Γ. Π. Μ. εις Σϋρον. Γράφομεν προσεχώς. — κ. Σ. Ζ. εις Κέρκυραν. Άμα τή ευκαιρία. — κ. κ. Ν. Β. και Σαν και Χ. Μ. εις Θεσσαλονίκην. Σύμφωνοι, άφού τό θέλετε. — κ. Γ. Κ. Α. εις Ρουσσούκιον. Άπεστάλησαν. — Herren . . . in Kronstadt und G. Z. k. k. Oberlieut. in Tereblestic. Zugeschickt. Gulden 10 per Postanweisung. — κ. Ν. Κ. Ζ. εις Άδριανούπολιν. Έλήφθη πρόνοια. — κ. Α. . . . εις Βερολίνον. Η πηγή, έξ ής δύνασθε ν' άντλήσητε τήν λύσιν των άποριών και τήν ίκανοποίησιν των αξιώσεών Σας, εύρίσκεται πλησιέστερον ύμών ή όσον νομίζετε. Περί των λοιπών γράφομεν ύμίν άμα ως μεταδοθώουσιν ήμίν πληροφορία έξ Άμβούργου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ηρώ και Λέανδρος υπό Σπυρίδ. Παγανέλη (Εικών Μποδεγάουζεν εν σελ. 53). — Η οικογένεια και ή πολιτεία εν τή άνατροφή υπό Ε. Ρ. (συνέχεια και τέλος). — Αί δύο Θεοδώρα. Σαρδού και Ραγκαβής υπό Felix Vogt. — Στατιστική. — Ιστορία ένός παιδιού. (Διήγημα — τέλος). — Ιστορικά άνέκδοτα. — Έντυπίσεις εν των έργων του Σοπεργάουερ. — Έπιστολαί έξ Έσπερίας. — Φόβου και εύχαι της Ματαιότητος. — Έκπληρώσεις παλαιών υποσχεσεων δια των βασιάνων του παππού (εικών εν σελ. 101). — Καινοτομία. — Άσκαιθενήμερος άναβολή των φιλολογικών ζητημάτων. — Ο ύψιστος υίος και τό κατά Λουκιάν Έδαγγέλιον (εικών εν σελ. 105). — Ο πανηγυρισμός του Έδαγγέλιμου υπό των έν Ειρώπη έλλην. παροικιών και των άλλων σκουασιών εν Δελφί. — Πνευματικά προνόμια των γυναικών του Βελγίου. — Ο Άλφόνσος Κόρ και αι άνθοδότημαί του. — Έμβροδής και βαρχία των κλασικών συρμών έκθεσε. — Προσεχής έξάντησις του θέματος. — Υπόδειγμα έαρινού χιτωνίσκου και πύλου (εικώνες δύο εν σελ. 112). — Φρόνιμοι σέφεις και όρθά συμπεράσματα. — Μικρά Άλληλογραφία.

Έκδότης Π. Α. ΖΙΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, εν Δελφί. — Χάρτης εκ της Neue Papiermanufactur, εν Στρασβούργω. — Μελάνη Frey & Sening, εν Δελφί.